

Sygnatura akt VI Ka 1226/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 **kwietnia 2017** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Kazimierz Cieślikowski

Protokolant Natalia Skalik-Paś

przy udziale Agnieszki Kowalczyk

Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2017 r.

sprawy **Z. K., syna B. i T.**

ur. (...) w Ł.

oskarżonego z art. 220§1 kk i art. 157§3 kk w zw. z art. 11§2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 22 sierpnia 2016 r. sygnatura akt IX K 1508/13

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 1226/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 sierpnia 2016 roku w sprawie o sygn. akt IX K 1508/13 Sąd Rejonowy w Gliwicach uniewinnił oskarżonego Z. K. od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 220 § 1 kk i art. 157 § 3 kk w zw. z art. 11 § 3 kk. Sąd kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku Sądu Rejonowego apelację na niekorzyść oskarżonego wywiódł oskarżyciel publiczny.

Prokurator postawił rozstrzygnięciu zarzut obrazy przepisu postępowania a to art. 7 kpk a także błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mające wpływ na jego treść.

Wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Zaskarżony wyrok nie został uznany przez Sąd Okręgowy za trafny.

Pierwszy z zarzutów odwoławczych oskarżyciela publicznego zasadny nie jest. Teza, że Sąd winien dać wiarę właśnie zeznaniom W. E. (1) i W. E. (2), złożonym na rozprawie nie jest wsparta taką argumentacją, która

zdezawuowałyby argumentację Sądu I instancji w zakresie dotyczącym dowodu z zeznań obydwu tych świadków. Trzeba zauważyć, że wbrew twierdzeniom oskarżyciela publicznego wersje świadków dotyczące zaistnienia wypadku różnią się zasadniczo. Najważniejsze znaczenie mają te fragmenty zeznań, które dotyczą przyczyn braku osłony bębna w chwili wypadku. Według jednej wersji pokrzywdzony zdemontował ją sam a według wersji przeciwnej osłona na stałe była zdemontowana. Według jednej wersji wypadek miał miejsce podczas regulacji naciągu taśmy przez pokrzywdzonego a według wersji przeciwnej podczas innych czynności związanych z obsługą urządzenia (ale także w tym wypadku podczas pracy urządzenia bez osłony bębna). W takiej sytuacji nie sposób prezentować stanowisko, że ocena wiarygodności zeznań kluczowych w sprawie świadków, zaprezentowana przez Sąd I instancji była nieprawidłowa. Ocena ta musi być uznana za przejaw uprawnienia sądu meriti do swobodnej oceny dowodów.

Co się tyczy drugiego zarzutu odwoławczego to Sąd I instancji nie wypowiedział się w tym zakresie jednoznacznie. Ustalił wprawdzie, że formalnie W. E. (1) nie został zapoznany z instrukcją obsługi przenośnika taśmowego (...), ale nie wiadomo co oznacza zwrot „formalnie”. W istocie nie wiadomo też czy ciążył na oskarżonym obowiązek zapoznania pokrzywdzonego z treścią wspomnianego dokumentu. Trzeba przy tym zauważyć, że takie ustalenie było dla rozstrzygnięcia istotne.

Natomiast trzeci zarzut odwoławczy oskarżyciela publicznego jest w pełni zasadny. Trzeba bowiem stwierdzić, że niezależnie od wersji trudno zanegować istnienie związku przyczynowego między brakiem zapoznania pokrzywdzonego z instrukcją obsługi przenośnika taśmowego (...) a skutkiem w postaci wypadku, którego bezpośrednią przyczyną były czynności pracownika związane z obsługą tego urządzenia, przy zdemontowanej osłonie bębna, czego instrukcja jednoznacznie zabrania.

Z tych względów Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok uchylił i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania.

W postępowaniu ponownym Sąd I instancji nie jest oczywiście związany ani prezentowaną w postępowaniu pierwotnym oceną dowodów ani też poczynionymi wcześniej ustaleniami faktycznymi. Uwzględni jednak wyżej wskazane uwagi Sądu Okręgowego w Gliwicach.